

Bilag.**Betænkning,**

afgivet

af den ved allerhøjeste Ordre af 6te November 1894 til at undersøge forskellige Apotekervæsenet vedrørende Forhold nedsatte Kommission.

Til Justitsministeriet!

Ved allerhøjeste Ordre af 6te November 1894 blev det overdraget undertegnede, nemlig daværende Amtmand over Hjørring Amt, nu Justitsminister Rump, Generallæge Møller, Professor Falbe-Hansen, Provst M. C. B. Nielsen, Professor F. Trier, Dekanus ved det kongelige Sundhedskollegium Lehmann, Apoteker i Åsens Justitsraad Strøberg, Assessor pharm. Apoteker Hempel, Apoteker Alfred Benzon og Apoteker i Fredensborg Hansen, at sammentræde i en Kommission for at tage under Overvejelse og fremkomme med en Betænkning angaaende Ordningen af følgende Apotekervæsenet vedrørende Forhold, nemlig:

- 1) hvorvidt en Afløsning af de reelle Apotekerprivilegier maa anses for nødvendig eller hensigtsmæssig, og hvorledes den bedst kan udføres,
- 2) saafremt en saadan Afløsning ikke maatte findes tilraadelig eller gennemførlig, hvorvidt den stadige Tiltagen i Pris af de reelle Privilegier kan modarbejdes ved andre Foranstaltninger,
- 3) Tilbebringelsen af Regler for Fastsættelsen af Afgiften af de personlige Privilegier og angaaende Anvendelsen af denne Afgift,
- 4) hvilken Fremgangsmaade der vil være at følge over for Enken efter Indehaveren af et personligt Privilegium, og
- 5) hvorledes Bestyrelsen af Apoteker bør ordnes, naar Apotekeren ikke selv kan eller vil bestyre sit Apotek — eventuelt ogsaa naar en Enke maatte faa Tilladelse til at drive et Apotek,

hvorhos Kommissionen var bemyndiget til ogsaa at bestæftige sig med saadanne andre Forhold paa Apotekervæsenets Omraade, som den selv maatte finde Anledning til at tage under Overvejelse.

I Foraaret 1895 afgav vi en foreløbig Betænkning alene vedrørende den første Del af det under 3: anførte Spørgsmaal, nemlig om Tilbebringelsen af Regler for Fastsættelsen af Afgiften af de personlige Apotekerbevillinger. Som anført i den nævnte Betænkning skete dette ikke, fordi Kommissionen mente, at dette særlige Spørgsmaal fortrinnsvis trængte til Behandling eller i og for sig egnede sig til særlig Drøftelse uafhængigt af eller uden